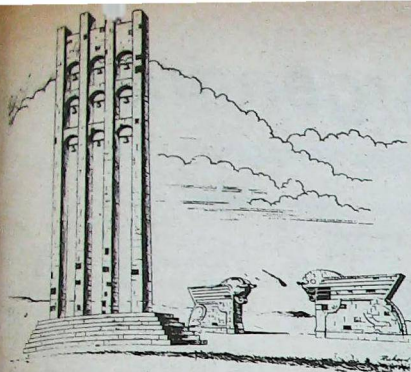

VULSURNUS SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL FENSAR DEMOC.ATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS
AIRES
AÑO XII
N° 384

Miércoles
30 de
abril
de 1986

A 71 años del genocidio:

La colectividad armenia agradece a nuestro país, con un homenaje al Libertador General San Martín

Mediante
distintos
actos,
la
colectividad
recordó
a los
mártires
masacrados
por el
pueblo y
gobierno
turcos
en 1915

Personalidades
de distintos
partidos
políticos
dieron
su adhesión
a los
actos
recordatorios
del
Primer
Genocidio
del
Siglo XX

La economía mundial y la Argentina

POR ADOLFO KOUTOUDJIAN

III) La economía de postguerra:

Con el fin de situar adecuadamente la evaluación y características de la economía argentina contemporánea, conviene fijar las principales pautas de la Segunda Guerra Mundial.

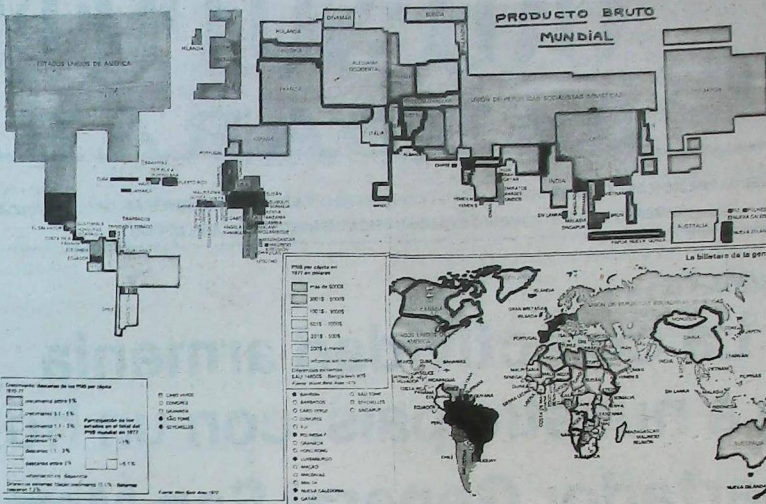
En este sentido, consideramos que los rasgos más salientes del período fueron los siguientes:

1) EE.UU surge no sólo como triunfador militar sobre las potencias del Eje, sino como el verdadero poder hegemónico del mundo. El dicta las pautas políticas y económicas a partir de su poderío militar, que es tan sólo limitado por el otro gran triunfador: la U.R.S.S. que, sin embargo, sólo logra hegemonía hasta los límites territoriales que ocupara el Ejército Rojo. Queda casi establecida una bipolaridad estratégica, que aún no fue quebrada y que tan sólo permitió el florecimiento de multipolaridades económicas durante las décadas del sesenta y setenta, hasta aproximadamente 1981/2.

2) La restauración económica de post-guerra se establece sobre la base de las reglas fijadas en Bretton Woods y que establecieron de hecho la hegemonía del dólar estadounidense sobre el mundo, hasta prácticamente nuestros días.

3) Se explicita un modelo de crecimiento basado en una fuerte industrialización y expansión general del comercio, el transporte y los servicios. Esta era "desarrollista" abarca a casi todo el mundo de diferentes modos, y prácticamente se extiende por tres décadas.

4) En el Tercer Mundo, desarrolló un intenso programa de sustitución de importaciones, desde la in-

dustria liviana hasta llegar a la pesada.

5) El comercio mundial crece continuamente. Desde 1945 a 1975 lo hace casi un 30%. Incluso luego de la crisis energética de 1973/74, lo hace a menor ritmo hasta 1983, donde por primera vez desde la Guerra, el intercambio disminuye en 1% en términos absolutos.

6) Hubo una aceleración de los cambios en los métodos de producción, abastecimientos, comunicaciones y transporte. Pero el signo distintivo del perfil productivo de post-guerra, es la rápida expansión de las industrias petrolíferas y automotrices; la primera de ellas basada principalmente en la gran baratura de la materia prima.

7) A lo largo de todo el período continúa el desequilibrio de las economías periféricas respecto de las de los países centrales, que surgen un progresivo deterioro de sus términos de intercambio y una

brecha tecnológica que agiganta la separación de ambos mundos y compromete más aún el futuro de los países dependientes.

8) Se asiste al colapso del sistema colonial de preguerra. Pero los nuevos países de Asia, África y América Latina continúan ligados mediante formas neocoloniales de sujeción económica y cultural a las continuas metrópolis. En este sentido, no fueron satisfechas las expectativas de muchos pueblos de lograr la plena independencia, ni tampoco la de la U.R.S.S. de tener un rol más relevante en el Tercer Mundo. Menos aún potencias menores como China o Francia. En la pasada década, incluso muchos estados que se habían reconstituido en las pautas soviéticas de crecimiento y apoyo, se alejan del mismo por falta de solución a los problemas estructurales.

9) Un fenómeno geodemográfico, característico de la postguerra es la

explosión demográfica de Tercer Mundo. Tal hecho compromete más aún las posibilidades de mejorar el ingreso per cápita y, aunque en los últimos tiempos tiende a morigerarse, aún es un problema muy grave para los pueblos dependientes.

10) En la década del cincuenta surgen agrupaciones económicas regionales en casi todo el mundo, aunque pocas tienen éxito en su cometido. En este sentido, el M.C.E. es pionero, debiendo destacarse que nunca el mismo ha renunciado a sus solidaridades respecto de planteos de terceras personas.

11) También, en los últimos 30 años, se expanden enormemente las empresas multinacionales, que acrecientan su rol económico y político. Estas empresas que abarcan todo el espectro de actividades económicas en muy escasas ocasiones han atendido contra los intereses

estratégicos de EE.UU.

12) Las políticas desarrollistas en general, acentuaron los desvíos sociales, sin resolver los problemas de marginalidad social. Estas políticas fueron acompañadas por un marcado crecimiento del rol del Estado en la economía. Este se convierte en el gran acumulador del capital y el inversor por excelencia. La desaceleración y estancamiento de la última década, acentúan la hipertrofia del sector público en muchos países que frenan en buena medida, los efectos dinamizadores.

13) Las políticas de crecimiento indefinido de postguerra fueron acompañadas y retrolimentadas por efectos de mostración en las pautas de consumo de los países periféricos. Esto ha llevado no sólo a deformaciones estructurales de las débiles economías subdesarrolladas, sino también a un debilitamiento del perfil cultural de los pueblos.

14) También ha sido un rasgo dominante del período el flujo financiero de EE.UU. hacia el resto del mundo. Este flujo, que establece claros lazos de dependencia en el sistema, cambia de dirección en los últimos años, sin cambiar a esencia la política de predominio norteamericano en el mundo occidental.

15) El ahorro nacional, en gran parte de los países del Tercer Mundo fue orientado en buena medida a inversiones fastuosas, improductivas, militares o lisa y llanamente robados, en los numerosos períodos de gobiernos antipopulares, canalizándose gran parte del ahorro a los circuitos de reciclaje de los centros financieros occidentales.

(continúa en pág. 5)

Dr. Jorge G. Derkrikorian

Odontología, Cirugía y Traumatología
Bucomáxilo-facial

Lunes a Viernes 14:30 a 20:30 Hs.

Olleros 4165 - 1° A

Dr. Roberto Polatian y Asoc.

Contadores Públicos
Asesoramiento, Gestiones y Constitución de
Sociedades, en el Exterior y Nacionales
Auditoría - Impuestos

Sarmiento 2068, 3° Piso
Buenos Aires

T.E.: 49-4681
Telex 17805-Dinte-AR

**¿Por qué
cambiamos?**

Porque Ud. nos ayudó
a hacer
la mejor programación
para la mayor audiencia

Porque Ud. nos sugirió
volver al domingo

**"Confraternidad
Argentino-Armenia"**

DOMINGOS DE 22 A 22.30

**POR
RADIO BELGRANO**

LUCIX
VIAJES S.A.

Directora

Lidia Guezikarain de Martínez

-ATENCIÓNES ESPECIALES PARA LA COLECTIVIDAD-

Sarmiento 582, Cap.

T.E.: 394-5410/4-24

Pasajes y excursiones

a Europa,

Asia y América

Joyería

"Sarkis"

DE Sarkis Hamalian

Exclusividades

Libertad 209, Cap.

T.E.: 35-1982

Relojería

"Hombres que no tuvieron infancia"

"El extraño visitante"

(continúa del número anterior)

de Antranik Zaroukian

Las discusiones del intercambio de regalos habían cesado. Un grupo discutía sobre el invitado del día.

—Nos engañó, no nos hizo reír— decía disconforme un chico.

—Hubieses mirado la nariz y te hubieras reído— contestó otro.

—Es el novio de la señorita Zabel— argumentó uno.

—La señorita no se casa con ese hombre— definió Torós con sabia seriedad.

—Se casa; es rico.

—No, no se casa.

—No se casa; tiene la nariz grande; no tiene pelos en la cabeza. Esos últimos siguieron altercando y vociferando sobre el novio y la novia hasta que sonó la campana para dormir, más temprano que de costumbre, cerrando así nuestro extraordinario día. En mi lecho, pensé largamente sobre el invitado y la señorita Zabel. Particularmente, el llanto de Zabel pesaba más sobre mi corazón.

Estábamos acostumbrados a verla siempre risueña y era un caso muy triste y extraño verla llorar sin motivo, y después... ese invitado.

Iba a reír y no se rió; iba a hacer reír y no nos hizo reír. Sin embargo, era un buen hombre que lloró e hizo llorar a todos. Decidí preguntar su nombre al celador Harutjun, para guardarlo en mi memoria, ya que era un gran hombre.

Al día siguiente me olvidé y nunca supe su nombre.

Años más tarde, sobre mi pupitre de la escuela primaria, mientras hojeaba un anuario, al dar vuelta las páginas del grueso libro, entre las numerosas fotografías, una me llamó la atención. Era una figura con traje negro, corbata negra y cabeza calva. Me pareció haberle visto en alguna parte con esa sonrisa afable, dulce y esa mirada paternal.

Era él, el extraño invitado de ese lejano y extraordinario día. Me acordé de su célebre discurso, sus lágrimas, nuestro llanto colectivo. No pude comprender solamente cómo un hombre que toda su vida la pasaba riendo había llorado delante de nosotros, cómo un escritor que era autor de decenas de libros no había

encontrado dos palabras para decirnos.

Ahora que he leído todos sus libros, conozco sus obras, su mérito y su valor, he comprendido también por qué no pudo hablar y llorar solamente. ¿Qué podría decir un escritor armenio que volvía de Der-Zor, después de haber padecido tormentos, a los miles de huérfanos de su raza, a cuyos padres inmolados, en cada primavera, el torrentoso Eufrates arroja afuera hueso por hueso, delante de sus ojos, sobre las arenas...

Debajo de esa fotografía del anuario estaba escrito: YERVANT ODIAN...

Traducido por
Jorge Sarafian

Realidades

Todo el que sale al camino encuentra dificultades; aun en las rosas que halla, que tienen espinas. Pero lo importante es seguir el camino que nos hemos trazado.

No todos estarán de acuerdo con nosotros—afortunadamente! Pero,

sería muy amargo que al final, cuando hagamos un recuento de lo realizado, encontremos que hemos perdido tiempo lamentándonos, gastando energías incluso hasta en palabras que nunca debimos haber dicho.

Planifiquemos para el futuro.

El camino es largo para los sueños, y corto para la concreción de ellos.

El tiempo apremia.

No nos conformemos con la pasividad de los sueños, por más audaces que sean.

¡Manos a la obra!

Jazmin

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías
y tintorerías de hilados

Larrea 738
Francia 275

Cap. Fed.
San Martín (Pcia. de Bs. As.)

El Dr.
Pedro Balassanian
atiende
provisoriamente en
Paraguay 2068 P.B. A
T.E.: 84-3697

Lun, miérc. viernes
de 15.30 a 20.00 hs.

MONOPOLIO

Toda fábrica elabora productos diferentes de las otras. Todo hotel posee un monopolio en cuanto a la venta de sus servicios en el lugar de su establecimiento. Los servicios profesionales que presta un médico o un abogado nunca son exactamente iguales a los que presta otro médico o abogado. Excepto por ciertas materias primas, sustancias alimenticias o productos básicos, el monopolio existe en todas partes dentro del mercado.

Sin embargo, el mero fenómeno del monopolio no tiene significación y trascendencia alguna en el funcionamiento del mercado y en la determinación de los precios. No proporciona al monopolista ventaja alguna en la venta de sus productos. De acuerdo con la ley de derecho de autor, todo poeta goza de un monopolio en la venta de su poesía. Pero esto no influye en el mercado. Puede ocurrir que no pueda obtenerse ningún precio por sus futilidades y que sus libros sólo puedan venderse a precio de papel usado.

No deben confundirse los conceptos de monopolio y precios de monopolio. Si el simple monopolio como tal no da por resultado precios de monopolio, carece de importancia.

El editor de un libro protegido por los derechos de autor es un monopolista. Pero quizás no pueda vender un solo ejemplar, no importa cuán bajo sea el precio al que lo vende. No siempre es un precio de monopolio aquél al que un monopolista vende un producto monopolizado. Los precios de monopolio son sólo precios mediante los cuales le es más ventajoso al monopolista restringir la cantidad total a ser vendida que expandir sus ventas hasta el límite que permitiría un mercado competitivo.

Los precios de monopolio son la consecuencia de la ingerencia gubernamental en las actividades comerciales. No fueron creados por la interacción de los factores que operan en un mercado libre. No son producto del capitalismo sino precisamente de los inventos de contrarrestar las fuerzas que determinan el nivel de precios en el mercado. Hablar de capitalismo monopolista implica tergiversar un hecho. Sería más apropiado hablar de intervencionismo o estatismo monopolista.

El importante lugar que los "carteles" ocupan en nuestro tiempo, es el resultado de las políticas intervencionistas adoptadas por los gobiernos de todos los países. El problema del monopolio que la humanidad tiene que enfrentar en la actualidad no es fruto del funcionamiento de la economía de mercado. Es producto de la acción deliberada por parte de los gobiernos. No es uno de los males inherentes al capitalismo, como proclaman a viva voz los demagogos. Es, por el contrario, fruto de las políticas hostiles al capitalismo, empeñadas en sabotear y destruir su funcionamiento.

Hablar de capitalismo monopolista en vez de intervencionismo monopolista y de carteles privados en vez de carteles oficialmente impuestos constituye una grotesca tergiversación de la verdad.

LUDWIG VON MISES

U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.

Liga de Jóvenes

REUNION

GENERAL

SABADO 3 DE MAYO, 18.00 HS.

DEPORTES:

Escuela de Fútbol de Salón

para niños de 6 a 9 años
Martes y Viernes de 16.45 a 18.00 hs.
Sábados de 15.00 a 17.00 hs.

Armenia 1322.

Capital

Asesoría técnica de riesgos industriales
y contratación de seguros generales

Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD
BME. MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

DIARIO "LA PRENSA", 22 DE ABRIL DE 1986:

A 71 AÑOS DE UNO DE LOS CRIMENES MAS HORRENDOSES E IMPUNES DEL SIGLO

"Armenia expira, pero renacerá. La poca sangre que le queda es una sangre preciosa de la que surgirá una posteridad heroica. Un pueblo que no quiere morir, no muere". Así se refirió el 9 de abril de 1916 Anatole France al genocidio armenio —perpetrado hace 71 años— y que resulta uno de los crímenes impunes del siglo XX. Las tres cuartas partes de los armenios del Imperio Otomano fueron aniquilados y el resto de la población fue despojada de sus territorios y deportada. Hoy ya no hay armenios sobre las tierras que históricamente habitaron. Como consecuencia de las persecuciones y matanzas se ha constituido una diáspora armenia que lucha por el reconocimiento internacional del crimen de genocidio y por el restablecimiento de sus derechos.

Antecedentes históricos

A mediados del siglo XIX, el número de armenios del Imperio Otomano era de aproximadamente 2.500.000, de los cuales las tres cuartas partes vivían en las provincias orientales, es decir, la Armenia histórica. A pesar de la política turca para erradicar a los armenios, éstos seguían siendo mayoría en la Anatolia oriental.

El Imperio Otomano era una teocracia fundada en la diferenciación entre creyentes y no creyentes. El sultán era al mismo tiempo jefe espiritual de los musulmanes. La discriminación confería, naturalmente, a los musulmanes el poder y a los infieles el rango de subditos esclavos.

La administración del Estado y de los asuntos militares estaba reservada a los musulmanes; los pueblos cristianos eran esclavos serviles reducidos a tareas económicas. Dentro de este contexto, los armenios disponían de relativa libertad para su religión y para los asuntos locales. Estaban sometidos a impuestos discriminatorios y arbitrarios y a confiscaciones. El pillaje, los raptos de mujeres, las conversiones forzadas al islamismo, los asesinatos, caracterizaban al régimen. Privados del derecho de portar armas, no tenían posibilidades de defensa. Apelar a la justicia era inútil, porque el crimen contra un cristiano era casi siempre impune. La única concesión a la población cristiana era la supervivencia.

El Imperio Otomano, después de un largo período de expan-

sión, se desintegraba. Rusia se hacía presente en las fronteras orientales. Alemania forjaba su unidad y su potencia. Francia y Gran Bretaña buscaban mercados para los productos de la revolución industrial. Todos trataban de extender su influencia en el Imperio Otomano. La situación de los pueblos cristianos sería el pretexto para la intervención.

Los armenios, que veían la paulatina liberación de los pueblos balcánicos del Imperio, comenzaron a abrigar esperanzas.

En el transcurso de la guerra ruso-turca de 1877-1878, el ejército ruso atacaba a los turcos y ocupaba numerosas provincias armenias. En el congreso de paz de Berlín, Gran Bretaña obtenía de Rusia una retirada parcial y la cesión de Chipre a su soberanía. El tratado estipulaba también reformas administrativas para la protección de los cristianos en las provincias orientales del Imperio Otomano.

Europa tomaba conocimiento, oficialmente, de la existencia de un problema armenio. La opresión continuó y se intensificó a pesar de las intervenciones por humanidad de las grandes potencias. El gobierno siguió desarrollando su política de implantación de población kurda, cuyas tribus fueron instrumento de su política con respecto a los armenios. Formó con elementos irregulares unidades de caballería denominadas "hamidie", que sembraron el terror entre los armenios. A las presentaciones de las potencias europeas, el sultán Abdul Hamid respondió con maniobras dilatorias.

Matanzas y persecuciones

Luego de las matanzas generalizadas de 1835 y 1896, en las cuales fueron asesinados 300.000 armenios por el sultán Abdul Hamid, en 1908, se proclamó la constitución otomana; el gobierno fue asumido por el partido de los Jóvenes Turcos y renacieron las esperanzas de los pueblos sometidos, pronto defraudadas por la realidad. En 1909, los Jóvenes Turcos ejecutaron las matanzas de Adana, con 30.000 víctimas. Era el primer paso hacia la solución final del problema armenio.

Al estallar la Primera Guerra Mundial, los armenios respondieron a la orden de movilización. El gobierno otomano, sin embargo, comenzó a adoptar medidas que constituirían el

preludio del genocidio. Los soldados armenios enrolados en las filas turcas fueron desarmados, ejecutados o alejados del campo de operaciones, destinados a la construcción de caminos, en condiciones inhumanas.

En algunas comarcas los armenios se resistieron. En su mayor parte fueron exterminados. Sólo en la ciudad de Van, la resistencia soportó los ataques turcos. El gobierno turco comenzó a preparar los medios de exterminio. Se promulgó una ley que autorizaba a los comandantes militares a deportar a los sospechosos. Por medio de mensajes secretos, ordenó las medidas de exterminio, el genocidio.

El 24 de abril de 1915, en la capital, Constantinopla, y en diversas ciudades, centenares de intelectuales armenios y de religiosos fueron arrestados, deportados y luego exterminados en pequeños grupos durante las semanas siguientes.

Los armenios convocados fueron ejecutados con diversos pretextos o aniquilados en las rutas de deportación. El resto de la población —mujeres, ancianos y niños— obligados por la fuerza pública formaron los convoyes de deportados, los que fueron atacados, despojados por bandas irregulares, dejados morir de inanición, mutilados y asesinados. A veces, fueron reunidos en vagones de ganado y casi siempre obligados a marchar a través de las rutas que se dirigían hacia Siria y el desierto de la Mesopotamia. Los integrantes de las caravanas iban disminuyendo en número, sus restos llegaban a los campos de concentración, donde eran abandonados a su suerte en el desierto o conducidos a lugares de exterminio definitivo. Millares de cadáveres que obstruían las rutas fueron lanzados a los lechos de los ríos.

Durante más de ocho meses de 1915, la evacuación y el exterminio se desarrollaron de acuerdo con un esquema preestablecido. Los turcos pudieron actuar libremente porque el país estaba aislado, como consecuencia de la guerra. La eliminación de los deportados continuó durante 1916.

En el final del proceso, los autores del genocidio habían exterminado a todo un pueblo para poder suprimir el nombre de Armenia. En la Armenia occidental ya no había armenios como consecuencia del genocidio. En el sector oriental (que formaba parte de Rusia) los armenios —que quedaron desamparados en la guerra como consecuencia de la retirada de las tropas rusas al producirse la revolución bolchevique— se defendieron heroicamente hasta crear las condiciones para la proclamación de una república independiente.

La opinión pública internacional condenó las matanzas y persecuciones en Armenia, pero el genocidio quedó impune. La cuestión armenia no halló solución en los foros internacionales.

En la ONU

En la sesión del 29 de agosto de 1985, la Subcomisión de Discriminaciones y Protección a las Minorías de la Organización de las Naciones Unidas aprobó el informe sobre Prevención y Sanción del Crimen de Genocidio, del experto inglés Ben Whitaker. En el párrafo 24 del mismo se menciona expresamente el genocidio cometido por los otomanos contra el pueblo armenio.

La independencia de criterio y la integridad del experto fueron fundamentales en la aprobación del informe, en un tema trascendental para las Naciones Unidas. El relator especial acompañó una amplia bibliografía, documentos y pruebas —especialmente de archivos turcos y alemanes, aliados en la Primera Guerra Mundial.

En el debate decisivo se destacó la exposición del experto argentino doctor Leandro Despouy, quien pidió la adopción del documento fundado en el alcance histórico y jurídico del mismo. Esta exposición fue definitiva de principios que la Argentina defiende sin renunciamientos. Los debates en la Subcomisión y en la Comisión de Derechos Humanos tuvieron una gran repercusión, especialmente por la inclusión en el documento del genocidio cometido contra la Nación Armenia.

Solidaridad argentina

La condena al genocidio ha merecido el más amplio apoyo de la opinión pública y de organizaciones políticas y entidades argentinas. Ambas Cámaras del Congreso Nacional aprobaron resoluciones para que el Poder Ejecutivo interceda por el problema armenio ante la Organización de las Naciones Unidas.

En el Senado el proyecto fue presentado con la firma de los

parlamentarios Adolfo Garsa, Antonio Nápoli, Humberto C. Siza, Luis A. J. Brascoso, Faustino M. Mazzucco y Edison Otero, y el dictamen de la Comisión de Relaciones Exteriores y Culto, de fecha 28 de mayo de 1985, firmado por los senadores Garsa, Julio A. Amodeo, Fernando de la Rúa, Eduardo Menéndez, Ollivella del Valle Rivas y Jorge A. Castro, fue aprobado por unanimidad en la sesión del 19 de junio del año anterior.

El dictamen del Senado de la Nación señala: "Vería con agrado que el Poder Ejecutivo, a través del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto, instituya a nuestra delegación ante la Organización de las Naciones Unidas para que apoye el pedido del pueblo armenio, requiriendo la inclusión de los asesinatos ocurridos en el año 1915 en la prescripción de la Convención del año 1948, sobre 'condena del Genocidio'".

Por su parte el proyecto de declaración en la Cámara de Diputados fue presentado por Federico Storani y Carlos Armando Becerra y mereció el dictamen favorable de la Comisión de Relaciones Exteriores y Culto, el 6 de marzo de 1985, con la firma de los diputados Federico T. M. Storani, Carlos A. Becerra, Ricardo A. Alaga, Ricardo A. Berri, José Bielich, Ricardo Daud, Lily M. D. de la Vega de Malvasio, Julio J. O. Ginzo, Horacio H. Huarte, Alberto R. Maglietti, Raul O. Rabanaque, Guillermo C. Sarquín, Guillermo E. Tello Rosas. Fue aprobado en la sesión del 17 de abril.

Reza la declaración aprobada lo siguiente: "La Cámara de Diputados de la Nación declara que: vería con agrado que el Poder Ejecutivo a través del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto, instrumente e intensifique las medidas pertinentes ante la Organización de las Naciones Unidas para la obtención del reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio.

Cadáveres de armenios son desnudados y arrojados al Eufrates

Estudio Jurídico

Dr. Roberto Malkassian y Asoc.

Abogados

Corrientes 1296 7° 74

De 12.00 a 18.00 hs.

T.E.: 35-1632 / 35-9504

Claudio Balassanian Imp-Exp.

TELEFONOS INALAMBRICOS

Ultimo modelo

- * Alcance: 300 mts.
- * Dispositivo anti-interferencia
- * Memoria
- * Batería recargable
- * Antena telescópica

T.E.: 632-8442

C.O.A.R.A.

Comité Argentino Armenio de la U.C.R.

CENA-DEBATE

Invitados de honor: **DR. MRIO BRODERSOHN** Secretario de Hacienda
DRA. MARTA MAS DE MAGLIANO Presidente de la Comisión Asesora de Contrataciones de Estado
Presencia del **Intendente A. Sabbatini** y del **Concejal Gustavo De Benedetto**, Presidente de la Cámara de Industria

14 DE MAYO, 20.30 HS.

Escuela Armenia de Vicente López. Salón Garabedian. Arenales 1633
Reservas limitadas: Viamonte 965, 8° A.T.E.: 393-6308. Pte. Perón 1977, T.E.: 49-1353, Arenales 1633, Vte. López, T.E.: 795-0772

INTERESANTES DOCUMENTOS DEL DIARIO "LA PRENSA"
22 de abril de 1986:

Desgarrantes testimonios y noticias de valor documental

La dolorosa realidad de las matanzas encontró eco en su momento en los diarios argentinos, sea como noticia, sea como comentarios. Solamente reproduciremos algunas noticias, por su objetividad y valor documental.

El día 18 de abril de 1915, un despacho de Londres, originado en informes de Tabriz, ya anunciaba: "Se espera de un momento a otro una matanza general de armenios".

La presunción se confirma el día 24: "La Prensa", del domingo 25 de abril de 1915 señala que "la policía turca, cumpliendo órdenes de las autoridades, disparó contra los armenios, haciendo una verdadera matanza entre ellos". Dos días después un telegrama de noticias de otra región: "La Prensa", martes 27 de abril de 1915. "Londres, abril 26. Un telegrama de Dilman, Persia, confirma el éxodo de 30.000 armenios habitantes de las provincias de Azerbaijan y la matanza de 1500 por los turcos. Se agrega que a causa de las miserias y las enfermedades perecieron 2.000".

El 27 de abril comienza la reacción frente a las matanzas. "La Prensa" del 28 de abril de ese año señala: "Washington, abril 27. El secretario de Estado, Mr. Bryan, a pedido de Rusia, hizo observaciones a Turquía con respecto a las matanzas de armenios, insistiendo en la necesidad de adoptar medidas para impedir la repetición de esos asesinatos".

El gobierno de los Estados Unidos actuó inmediatamente como da cuenta la edición de este mismo diario el 29 de abril: "Las matanzas armenias, Washington, abril 28. El embajador de los Estados Unidos en Constantinopla, Mr. Morgenthau, recibió instrucciones a pedido del embajador de Rusia para hacer presente la situación de la Puerta y solicitar medidas en favor de los católicos de la Iglesia Armenia de San Echmiadzin, en el Caucaso".

Turquía estaba tan segura de la impunidad que en su propia capital de entonces, Constantinopla, vejo hasta al jefe de la Iglesia Armenia local: "La Prensa", 21 de enero de 1916: "Lord Bryce pidió a los Estados Unidos que cooperen a librar a los armenios de las crueldades de los turcos que actualmente tratan de arrojarlos a los desiertos de Siria y de la Mesopotamia".

Pero el sadismo turco no se atenúa: "La Prensa", 28 de enero de 1916. "Londres, 27. Telegrafían de Tiflis una entrevista con el jefe armenio Murat, de Sivas, de quien habló Lord Bryce, asegurando su autenticidad. Dijo que de 160.000 armenios solo quedaron diez mil en su mayor parte viejos y artesanos útiles. Los turcos emplearon diferentes métodos de tormento. En Chourok Han, clavaron a un hombre herraduras como a un caballo, otro armenio fue muerto mediante una corona candente que le pusieron en la cabeza".

Pocos días después llega a Londres, desde Ginebra, la terrible confirmación: "La Prensa", 11 de febrero de 1916: "Las matanzas de armenios, Londres, febrero 10. Confirman de Ginebra que informaciones recibidas en esa capital indican que se han producido matanzas de armenios. Fueron miles de hombres y niños". El día siguiente llega otra confirmación: "La Prensa", 15 de febrero: "Matanzas de armenios, Londres, febrero 14. Los diarios de esta capital publican un despacho de Bucarest en que se anuncia que ocurrieron nuevas matanzas de armenios. No se dan detalles".

La determinación fue tan completa que "La Nación" pudo citar el 15 de octubre de 1922 a Lloyd George: "Desde 1914 los turcos han exterminado a 1.500.000 armenios y 500.000 griegos". Esta es la escueta información publicada a miles de kilómetros de los asesinatos. Lo que vieron los armenios antes de morir, lo que recuerdan los pocos sobrevivientes, es escalofriante.

Estos rasgos dominantes del período de post-guerra convierten tenerlos en cuenta, pues cambian marcadamente a partir de la crisis de 1973/74 y se extienden hasta la actualidad.

Como tal, conviene señalar que gran parte de las categorías analíticas con que los movimientos

Otros testimonios

Este es el informe de la Comisión Investigadora Estadounidense: "El espectáculo de los cuerpos mutilados de mujeres, niñas y niños, llenó de pavor a todo el mundo. Los bandidos cometieron toda clase de violencia con las mujeres y con las niñas que iban con nosotros, y sus gritos de horror llenaban el espacio. En el Eufrates los bandidos y los gendarmes lanzaron al río a los niños menores de quince años que aún quedaban. Los que sabían nadar fueron acerbados a balazos, mientras luchaban con la corriente (...). En la siguiente etapa del viaje, los campos y las faldas de las colinas estaban sembradas de cadáveres, hinchados y ennegrecidos, que viciaban el aire con sus emanaciones".

Por su parte, Winston Churchill en "The World Crisis", tomo V, Londres, 1929, página 405, señalaba que "no cabe duda que ese crimen fue preparado y ejecutado por razones políticas. Se presentaba una ocasión para hacer desaparecer del país una raza cristiana que se oponía a las turcas, que incluso mantenía aspiraciones que no podían ser satisfechas sino a costa de Turquía, y que estaba situada —geográficamente— entre los turcos y los pueblos musulmanes del Cáucaso. Es posible que el ataque inglés sobre los Dardanelos haya estimulado el furor sin piedad del gobierno turco. Los "pan-turcos" pensaban que aun si Constantinopla debía caer y Turquía perder la guerra, la supresión de los armenios representaba una ventaja permanente para el porvenir de la raza turca".

Finalmente queda, entre muchos otros, el testimonio de Scheubner, el consul de Alemania en Erzerum, Turquía, quien dijo el 16 de mayo de 1915: "Los partidarios de esas masacres confiesan, por otra parte, sin ambages, que la meta final de sus procedimientos contra los armenios es la exterminación de esta raza en Turquía. Después de la guerra, no tendremos más armenios en Turquía", me decía textualmente una personalidad turca notable".

políticos se desarrollaron en las últimas cuatro décadas, con sus planteos económico-sociales asociados, deben ser reformulados a la luz de las nuevas características del mundo actual, y fundamentalmente tratando de vislumbrar el mundo del siglo XXI.

(continuará)

Empató Deportivo Armenio

En una nueva fecha del torneo de Primera "B", Deportivo Armenio se enfrentó en Santa Fe, con Colón.

A pesar del empate, todos los críticos coincidieron en que Armenio hizo mucho más que el local, en la cancha.

Armenio fue mejor, en cuanto a la organización de su equipo; pero no pudo llegar y el partido terminó en un empate, producto de un encuentro deslucido.

Deportivo Armenio se mostró mejor parado en la mitad del campo, con dos volantes de contención para la marca y recuperación del balón: Alderete y Gallardo.

En la primera etapa, hubo algunas situaciones de gol, un remate de Ubeda, a media distancia, un centro pasado de Sigifredo, por derecha que Cincunegui demoró en la definición. Por su parte, Colón desaprovechó una buena habilitación de Balbuena.

En definitiva, un empate, que no convenció a ninguno de los dos equipos ni a sus simpatizantes.

POSICIONES

ZONA B	Pts.	J.	G.	E.	P.	Gf.	Gc.
Tigre	18	13	7	4	2	15	6
Bánfield	16	13	6	4	3	17	10
Colón	16	13	6	4	3	16	10
Dep. Armenio	15	13	6	3	4	15	10
El Porvenir	15	13	5	5	3	14	10
Estudiantes	13	13	5	3	5	15	18
All Boys	11	13	3	5	5	12	14
San Miguel	10	13	3	4	6	10	17
Villa Dálmine	10	13	3	4	6	9	17
Quilmes	6	13	1	4	8	9	20

Calidad y prestigio

Av. CORDOBA 4737 - Tel. 772-8539/8654

SIN CARGO

PAMI

JUBILADOS

PENSIONADOS

SEGBA

GAS DEL ESTADO

anushik

Moda infantil y juvenil

1 a 16 años

Joggings,

vestidos, blusas

de Kaloghlian Hnos.

Cucha Cucha 1770 (1416) Capital

T.E.: 58-6811

PROBING

Consultores de Empresas

- Asesoramiento impositivo
- Sociedades comerciales
- Asesoramiento a la dirección

Paraná 539 - 4º Of. 29

(1017) Capital - T.E.: 46-6727

La economía mundial y la Argentina

(viene de pag. 2)

Neal Tour

Sociedad de Responsabilidad Limitada

EMPRESA DE VIAJES Y TURISMO

D.N.S.T. EVT Leg. 4647 Res. 533/85

Orientación y Economía en Viajes

Avda. Corrientes 456, P.B. (1043) Buenos Aires.

1374

CASA

Panossian

Artículos para el hogar

Regalos

Platería, Cristalería,

Marroquinería, Porcelana,

Cerámica

Listas de Casamiento

-Tarjetas de Crédito-

Av. Alvarez Thomas 1333 (1427) T.E.: 551-6514

Ara Lutufyan:

Talento y armonía interior

"Mis pinturas las he vivido con alegría; cada cuadro es un hijo, mi hijo, cuando se van, me preocupo por saber a dónde y con quién..."

No tengo anhelo de fama ni de gloria, pinto porque eso me hace feliz; porque me gusta mirar la vida color de rosa...

Hablar de un pintor, que en sus obras transmite no sólo belleza sino paz y al mismo tiempo conjuga talento con simplicidad y humildad no es fácil.

Su obra, puramente intuitiva, personal, está encuadrada dentro de los cánones lógicos y se destaca por el énfasis que pone el pintor en los claroscuros, por ser una pintura suave, esfumada, no sólo hay presencia sino "esencia".

No tiene líneas rectas, hay mezclas de luces y sombras que le dan matices personales.

Autocrítico, autodidacta, Ara Lutufyan es la alegría, la vitalidad, el impulso, la dedicación, la delicadeza, la simplicidad, la pureza del espíritu.

Radicado en nuestro país por los años 40, fundador de una importante empresa textil, sus obras son bien conocidas en

nuestro medio, pero esta vez su pintura y su creatividad serán llevadas a París. Especialmente invitado por la Unión General Armenia de Beneficencia de París, el pintor llevará su obra y la exhibirá el próximo 5 de junio.

Esta exposición constará de veinticinco cuadros, algunos de los títulos de sus obras son: "Hélauge solitaire", "Rochers-Printemps", "La nuit", "Floralison", "Hortensias", "Phoenix N° 2", "L'oiseaux Phoenix", "Meditation", "Au dela...", "Nature morte fleurie", "Banquet du fleurs" y otros.

La belleza y la armonía vuelven a plasmarse una vez más en esta colección.

La colectividad francesa sabrá sin duda reconocer que el arte no tiene fronteras. Este artista plástico no sólo lleva belleza, talento, sino plasma en su obra un pedazo de su alma.

Hablar de Ara Lutufyan es hablar de vitalidad, aún cuando tenga otra actividad (fabricante textil), siempre tiene deseos de pintar, hay continuidad en su obra.

Ara: "Hay momentos en que estoy inspirado, que una pintura sale al lado de otra, cuanto no me gustan, las anulo."

Me impulsa al amor por la pintura, mi esposa Ripsy, me anima, me lleva adelante, me apoya; la pintura es parte de mi esencia, de mi alma...

Cuando habla de su familia, especialmente de su esposa Ripsy, de sus tres hijos, Eduardo, Alicia y Lidia, sus ojos, su rostro y hasta el tono de su voz cambian. El amor por su familia es algo que atesora, como cada uno de sus cuadros que él cariñosamente llama "hijos".

Su pintura tiene un estilo bien definido; los pájaros (les aiseaux), los árboles, las flores indefinidas, no hacen más que reflejar una búsqueda constante en la "recreación de la realidad".

No es un artista que pinta con modelos o se encasilla en compartimentos estancos, no hay figuras

humanas, tal vez uno u otro perfil.

Los temas florales y la delicadeza de color y armonía de formas son características peculiares de su obra.

Esta muestra pictórica que realizará en la U.G.A.B. de París, como todas sus exposiciones anteriores, será a total beneficio de la entidad.

No está de más recordar que en 1982 expone, con singular éxito en la U.G.A.B. donde todas sus obras fueron totalmente adquiridas; realizó numerosas exposiciones en: Escuela Armenia de Vicente López, Fundación Educacional Jrmian y la Alianza Francesa, entre otras instituciones.

Lilian de Balayan

-PROFESIONALES-

ESTUDIO CONTABLE IMPOSITIVO

ESTUDIO CHOLAKIAN

Jurídico Contable-Impositivo-Computación

Dr. Claudio A. J. Cholakian - Abogado

Dr. Marcelo R. G. Cholakian - Contador

Sarmiento 1469 7° F

49-4705 / 45-1779

DENTISTAS

Dr. Daniel Vaneskeheian
Odontólogo

Lun. y miér. 17.00 a 20.00 hs.

Virrey Loreto 2446 3° B

T.E.: 782-3976 / 35-6530

ARQUITECTOS

GUSTAVO ENGULIAN

Arquitecto

Larrea 328 - 5° "C"

T.E.: 47-8859 - Cap. Fed.

MEDICOS

Dr. Sarkis Balassanian

Jefe División Cardiología

Hosp. J. Pirovano

(Electrocardiograma Ergometría - Holter - Ecocardiograma)

Callao 531 - 1° C - T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian

Médico Unidad Coronaria

Hosp. J. Pirovano

Urgencias: T.E. 701-6137

ESCRIBANOS

Dr. Arturo Balassanian

Escribano

Florida 716 2° K

T.E. 392-2768 / 3065

Lun. a Vier. de 10:00 a 18:00

Gregorio Hairabedian

Escribano

Av. Roque Sáenz Peña 570 3°

T.E. 33-5761

ABOGADOS

ABOGADOS

Dr. Struhel Belorian

Dr. Amarilis Piranian

Uruguay 750 9° D

Cap. Fed.

T.E.: 45-6213

de 15.00 a 19.30 hs.

Encuentro del C.O.A.R.A.
con el Dr. Juan Carlos Farizano

Hace unas semanas, una delegación del C.O.A.R.A., acompañada por su vicepresidente honorario, concejal José Yoghaurdjian, fue recibida por el presidente del Consejo Deliberante, Dr. Juan Carlos Farizano. El motivo de la visita fue presentar los saludos de la colectividad armenia al dirigente, para augurarle éxitos en sus funciones.

En el transcurso de la entrevista, se trataron distintos temas de interés para la colectividad.

ter akopian

PROPIEDADES

Güemes 64.
Ramos Mejía

T.E.: 658-1044
658-5552

EL 71º ANIVERSARIO DEL GENOCIDIO ARMENIO EN LA U.G.A.B.

El Instituto Marie Manoogian, y la Liga de Jóvenes de la U.G.A.B. conmemoraron el 71º aniversario del genocidio armenio con un acto que se llevó a cabo el viernes 18 de abril ppdo. en la sede de la institución.

En la oportunidad, los principales oradores fueron el diputado nacional Ricardo Alagia y el Sr. Meguerditch Shelelian, ex-diplomático, integrante del gabinete turco.

El acto comenzó con las palabras de la Srta. Fabiana Kapelian, quien presentó al Coro Shnorhall del Instituto Marie Manoogian. El grupo coral, dirigido por la prof. Diana K. de Sarafian, entonó diversas canciones alusivas a la jornada.

En primer lugar, hizo uso de la palabra el rector de la sección secundaria del Instituto, licenciado Adolfo Koutoudjian, quien trató distintos aspectos del genocidio.

Luego, en nombre de la Liga de Jóvenes, habló la Srta. Ofelia Boyaci, quien leyó distintos testimonios de la época, referidos a la masacre e invitó a hacer

uso de la palabra al diputado nacional Alagia.

El diputado Alagia, en sus palabras, hizo alusión a la necesidad de conservación de las fuentes y raíces armenias.

Tras su mensaje, habló el Sr. Shelelian, quien actualmente reside en Suiza. El orador señaló como característica importante del ser armenio, el orgullo; el orgullo de pertenecer a un pueblo milenario, con una cultura e identidad propias. Este sentimiento tiene directa relación con la conservación de la armenidad.

También hizo uso de la palabra el director de armenio del Instituto, Sr. Kevork Marashlian, quien además de referirse a la masacre sufrida por el pueblo armenio, expresó que tras esos luctuosos acontecimientos, el pueblo armenio pudo ponerse de pie, reconstruir su patria y renacer en distintas colectividades a lo largo de la diáspora.

El acto concluyó con las bendiciones de Monseñor Krikoris Pouniatian, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia de la Argentina.

Diputado Alagia

Sr. Shelelian

Srta. Ofelia Boyaci

Sr. Dicrán Murekian, su fallecimiento

A la edad de 76, el domingo 27 de abril ppdo., falleció en esta Capital el Sr. Dicrán Murekian.

Había formado un hogar tradicionalmente apegado a las costumbres y tradiciones armenias, junto a su esposa, Susana Magarian de Murekian; sus hijos, Jorge Ulises, Noemí Graciela y Eduardo Dicrán; su hija política, Isabel Yousoufian de Murekian; su nieto, Ary Dicrán y demás familiares.

En el ámbito de nuestra colectividad, el Sr. Dicrán Murekian fue benefactor de numerosas obras culturales y educativas. Con ese

fin, y con el propósito de estrechar los vínculos culturales con la Madre Patria, fue el creador de la "Fundación Murekian", que desarrolló una importante e intensa actividad en nuestro medio. Así, y gracias a sus gestiones, la colectividad armenia de la Argentina, en varias ocasiones tuvo la oportunidad de disfrutar de verdaderos embajadores artísticos de la Madre Patria.

Sus restos fueron trasladados al Cementerio Británico, tras recibir su bendición final en la Catedral San Gregorio el Iluminador.

Imágenes del 24 de abril

Oficio religioso en la Iglesia del Salvador.

Ceremonia ante el monumento a los mártires.

Arturo Kouyoumdzian en concierto

Presentando su último L.P. 86

Dirección Musical: Mario Kirlis
Músicos invitados

Lunes 16 de junio -Teatro Astros-

Corrientes 750, 21.30 hs.

Reservas en el Restaurante "Sarkis"
T.E.: 772-4911

SURFING
SRL.

Telas de plush-jersey-piqué-
ribb-morley-toalla-etc.
Ropa interior Varilelan
Ropa deportiva Cameron
Lavalle 2486. Larrea 377.
- 368 0883 Capital.
Fax 368 0883

TERKA

S.A.C.I.F.I. y A.

Fábrica de tejidos

Fábrica:

Sarandi 2899. San Justo. Bs.As.T.E.: 651-1651/0634

Administración y ventas:

Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

1332 Cab. L.E.

Los actos del 24 de abril en esta Capital

En el acto público.

FOTOS: MARTIN KESKISJIAN

Pese a la intensa lluvia caída en esta Capital entre el miércoles 23 y el jueves 24 de abril ppdo., la colectividad armenia dijo "presente", una vez más, a los actos conmemorativos del 71° aniversario del genocidio armenio.

Estos comenzaron el miércoles 23, con una misa oficiada en la Iglesia del Salvador, de esta Capital, por los RR.PP. Gomidás Beodjekian y Jorge Balian.

Senador Brasesco

Diputado Isidro Bakirgian

Dr. Juan Manuel Casella

Concejel J. Yoghaurdjian

Tras la misa, se había previsto la realización de un acto público en la Plaza de la República, pero éste debió ser suspendido debido a las inclemencias del tiempo. En su lugar, el mismo acto fue desarrollado en el salón "Centro Armenio".

Participaron del homenaje a los mártires armenios, importantes personalidades del quehacer nacional, pertenecientes a distintas corrientes de opinión. Son ellos, el senador Luis Brasesco, los diputados Carlos Grosso, Ricardo Alagia e Isidro Bakirgian; el presidente del radicalismo bonaerense, Juan Manuel Casella; el concejal metropolitano José Yoghaurdjian y el Dr. Norberto Laporta.

Todas estas personalidades hicieron uso de la palabra, y en nombre de la colectividad armenia, habló el Sr. José Oghullan.

Todos los oradores coincidieron en condenar el acto genocida cometido contra el pueblo armenio y expresaron palabras de solidaridad a la lucha que se desarrolla para el reconocimiento de estos hechos en el plano internacional.

El día 24, por otra parte, los actos comenzaron con una Misa celebrada en la Catedral San Gregorio El Iluminador. Tras la ceremonia, se realizó un homenaje a los mártires, ante el monumento que los recuerda, en los jardines del Arzobispado. Cabe recordar, además, que en la oportunidad se cumplía el 25° aniversario de la inauguración de dicho monumento.

Luego de esta ceremonia, los presentes se dirigieron a la Plaza San Martín, donde la colectividad armenia encabezada por sus máximos dirigentes espirituales, brindó su testimonio de gratitud a la Argentina, en la persona del Libertador General San Martín.

Una vez allí, en nombre de la colectividad, se colocó una ofrenda floral al pie del monumento al Libertador General San Martín.

Una vez más, los armenios de la Argentina recordaron a las víctimas del Primer Genocidio del siglo XX, luctuoso hecho de la historia armenia que aún espera ser reconocido en el ámbito internacional.

Diputado R. Alagia

Diputado Carlos Grosso

Dr. Norberto Laporta

En la Iglesia del Salvador.

Hitler & The Armenian Genocide

Հեղինակ Տոֆ. Գեորգ Պարտաֆնեան
Հրատարակությունը Զորեան Հիմնարկ. Պոսթերն

«Ո՞վ, ի վերջոյ, հայերու բնաջնջումի մասին կը խօսի այսօր» հարցումին պատասխանը ունէր արդէն Ատոլֆ Հիթլեր երբ զինուորական իր հրամանատարներուն կը պարզէր Լեհաստան արշաւելու գաղտնի ծրագիրը: Թուականը՝ Օգոստոս 22, 1939-վայր՝ Օպերսլացպերկ:

Օգոստոս 22-ին Հիթլեր քանի մը ժամ տեղով ճառով մը կը պարզէր դէպի արեւելք ընդլայնելու գերմանական բաղաբաղականութեան անհրաժեշտութիւնը: Ան պարզեր էր իր տեսակէտները եւրոպական երկիրներու դիկավարներուն մասին, ինչպէս նաեւ տուեր էր օրինակներ՝ պատմութեան յաղթական ոճրագործներէն: «Մեր ոյժը մեր արագութեան եւ վարչապետութեան մէջն է: Զենակից խան միլիտարտը կիներ եւ մանուկներ սպանդի առանցքի, կանխամտածանք եւ ուրախ սրտով: Պատմութիւնը զինք կը ճանչնայ որպէս պետութեան մը Հիմնադիրը: Անտարքտիկ եւս, թէ եւրոպական տկար քաղաքակրթութիւնը ի՞նչ պիտի ըսէ իմ մասին»:»

Հիթլերի ճառը նոթագրել արդիւնաւէտ էր Օպերսլացպերկի մէջ. սակայն Մովսէս Ուխիմով Գանարիա (որ ապագային պիտի դնուէր հարուէր որպէս դաւաճան) յաջողութիւնը կարճ նոթեր առնել ապագանոց արձանագրելու համար իր անձնական օրագրի մէջ: Զօր. Ժողովքի Պէրի թեւադրութեամբ, Պրն. Մաց մը գաղտնի այս վաւերագրի մէջ տարբերակներ կը յանձնէ մանրակցի լրագրող Լուիս Փոլ Լոխնըրի: Լրագրողին առաջին գործը կ'ըլլայ Պրիւիի մանրիկեան դեսպանատունը տեղեկ պահել ճառին բովանդակութիւնը. մանրիկացի պաշտօնատար մը (Ալեքսանտր Բրըք) կը մերժէ ընդունել վաւերագրի մէջ օրինակը՝ դիւանագիտական դաշխակութիւնէ մը խղճաւորութիւնը մտահոգութեամբ: 25 Օգոստոսին, բրիտանական դեսպանատունը ճառին բովանդակութիւնը կը փոխանցէ Լոնտոն:

Լուիս Լոխնըր Հիթլերի ճառին մաս մը հանրութեան կը ներկայացնէ 17 Հոկտեմբեր 1942-ին, «Նիւ Եորք Թայմզ»-ին միջոցով. իսկ նոյն ամիսը ճառը ամբողջութեամբ կը հրատարակուի Լոնդոնի «What About Germany» հատորին մէջ:

Նացի Գերմանիոյ պարտութիւնէն ետք, Նիւրնպերկի դատավարութեան ընթացքին կը յայտնուին նոյն ճառին երեք տարբերակները - ոճային փոփոխութիւններով, բայց բովանդակութեան հարազատութեամբ:

Հետաքրքրական է գիտնալ, թէ Ատոլֆ Հիթլեր պատահականօրէն չէր որ հայկական ջարդերու օրինակը կը բերէր արդարացնելու համար լեհերու վրայ գործադրուելիք ըսպանդը: Ան ծանօթ էր Հայկական Յեղասպանութեան ծրագրային մանրամասնութիւններուն, եւ երբ ոճային իր ուղեղին մէջ ծնունդ առած էր Լեհաստանը իր ազգաբնակչութիւնէն պարզելու ծրագիրը, ուսումնասիրած պէտք էր ըլլար Շեպերդ-Ռիթթերի էրզրումէն յաճախ յուշագրողը (28 Յուլիս 1915), հայկական ջարդերու մանրամասնութեան եւ նպատակին չուրը: Շեպերդ-Ռիթթեր Հիթլերի մօտիկ խորհրդականն ու գործակիցը դարձեր էր...

Հաջողագիտին եւ վաւերագրիները, որոնք կուգան հաստատելու Հիթլերի ծանօթութիւնը հայկական ջարդերուն մասին, սակայն առիթով մը ան կը յայտնէ. «Միջոցներ պէտք է որոնել պահպանելու համար գերմանական արիւնքը, հրէական եւ նաեւ հայկական արիւնքը վարակումին դէմ...»:

Այլ առիթով, ցաւելով պարսիկ ժողովուրդին պատմական անկումին համար, ան կ'ըսէ. «Ժամանակին հպարտ պարսիկները այսօր կը վարեն հայերու նման խղճալի գոյութիւն մը»:

Հիթլեր սերտած էր Առաջին Համաշխարհային Պատերազմի պատմութիւնը. իրեն համար անծանօթ չէին հայկական ջարդերը, մանաւանդ երբ Սոդոմոն Թեֆլիքեանի դատավարութեան հետեւեր էր գերմանական մամուլին միջոցով:

Նական մամուլին միջոցով:

Տոֆ. Գեորգ Պարտաֆնեանի «Hitler and the Armenian Genocide» պատմագիտական ուսումնասիրութիւնը բոլորովին նոր բայց եւ ամբողջական լոյս կը սփռէ Հիթլերի եւ Նացի մտածողութեան ցեղասպանագիտութեան վերաբերյալ: Այս նիւթին չուրը ամէնէն հեղինակաւոր եւ լրջօրէն ուսումնասիրուած աշխատութիւնն է Պարտաֆնեանին: Պոսթերնի Զօրեան Հիմնարկի վերջերս հրատարակած այս գրքովը կուգայ բացարձակ անհրաժեշտութիւն մը գոհացնելու:

Տոֆ. Գ. Պարտաֆնեանի աշխատասիրութիւնը կը ներկայացնէ նախ, թէ Հիթլեր ի՞նչ գիտէր հայկական ջարդերու մասին. ապա՝ երբ եւ ինչպէս սորվեր էր ինչ որ գիտէր: Այս հարցումներուն համոզիչ պատասխանները տալէ ետք, հեղինակը կ'արձարժէ նաեւ հայկական ջարդի պատմութեան համար բոլորովին նոր նիւթ մը - ի՞նչ էին արմատները նացի-թուրք սերտակցութեան, մանաւանդ երբ նկատուին նաեւ, որ Նացի Գերմանիոյ անկախագահ արտօնութեամբ Թուրքիա կը փորադրուէր (1943) Երիտթուրք դիկավար Սեհմէտ Թայաթիի դիմելով:

Տրամադրելի սահմանափակ վաւերագրիներու մանրամասն եւ լայնածիր ուսումնասիրութեամբ մը, Տոֆ. Գ. Պարտաֆնեան կը պարզաբանէ իր դժուար նիւթը. եւ առանց չղջելու գիտական վերլուծումի ներկայացուցած պահանջներէն, ան կը պահէ դիրքը թեմաների մէջ, որ յաճախ կը պակսի պատմագիտական այլ հատորներու մէջ:

Հայկական Ցեղասպանութեան ուրացումը պատմագիտական արհեստի վերածած մանրիկացի եւ Թուրք գիտնականներուն պէտք է ձօնել Տոֆ. Գեորգ Պարտաֆնեանի շնորհակալ աշխատանքին արգասիքը:

Հատորը կը քաղկամայ 81 էջերէ. ծանօթագրութեանց քաժիմի կը յաջորդէ յաւելուած մը, ուր հրատարակուած են 7 վաւերագրիներ:

ՎԱԶԷ ՍԵՄԵՐՃԵԱՆ
«ՆՈՐ ՕՐ»

Մոնսիէի Զուշարանի

Դուք կերտեցիք յուշարանը
Որ դառնայ զանգ
Ղօղանց մը նոր
Դեպի հեռու արփիական
Հայ գիրտով,
Մեր Մետրուկան,
Դուք կերտեցիք յուշարանը:
Արիւնոտում,
Հօրն ու մօրը անմոռելով
Մեր հայրենեաց,
Դուք կերտեցիք յուշարանը
Հայոց վշտի ու տագնապի:
Այս օրովնէ պիտի դառնայ
Ուխտի ճամբայ
Միջերկրական խաղաղ ծովի
եզրուներուն:
Ամա ինչ է միայնութիւն...
Օտար երկրի մէջ մէկ հոգի,
Դատականներ իրար սեղմած
Դուք կերտեցիք յուշարանը:
Ոսկորաշէտ Հայ Գահատակ
Չոր աչքերէն
Այսօր պիտի ցայտի արցունք
Ուրախութեան
Յուշարանի յիշատակին:

Մոնսիէի 16.2.96

ՎԱՐԿԵՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵ ԱՆ

U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.

COMISION DE DAMAS

Asamblea General Ordinaria

20 de mayo, 15.00 hs.

CLASES DE ARMENIO
todos los sábados
de 17.00 a 19.00 hs.

¿Sabe Ud. cuál es la mejor noche de la semana?
EL VIERNES
en el restaurante de comidas armenias de la U.G.A.B.
Los exquisitos "meze",
el infaltable "shish-kebab"
y una fantástica mesa de postres
Colaboran alumnos y padres del Colegio Secundario
"Doris Tchinnossian"
del Instituto "Marie Manoogian"

Asesoría técnica de riesgos industriales
y contratación de seguros generales

ramos hace más de 20 años con las mejores compañías del país
BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD
BME. MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

Su café molido
al gusto oriental

Gran Visir

Boedo 510.
T.E.: 97-4763

Alfombras Sarian

Alfombramientos de ambientes
Carpetas nacionales e importadas
Lavado de carpetas realizado a mano
Restauración y guardado
Lavado de moquetas a domicilio
Venta de papeles pintados

Juluy 1153

T.E.: 941-1554

Քայլող Կարաւաններ Հարաւամերիկեան Իջեւանները

Ձրոյց Սիլվա Կապուտիկեանի Հետ

Ձեռնին յաջորդող տա-
րիներուն, - ասաց ծերու-
նի, - երբ մեծ թիւով Հայ
մանուկներ յափշտակուած
էին քնամիներուն կողմէ՝
Պրաքսինուոս նպատակով,
անգործեցաւ որքա՛ն աւազ-
մի մը, եւ Ռուբէն Հեր-
ան անունով անձնաւորու-
ն մը սկսաւ շրջիլ աւեր-
Արեւմտահայաստանով
դրամով ետ գնել այդ Հայ
նուկները եւ Հարազատ
ուժով դիւրի վերա-
մնել: Հիմա սփիւռքի մէջ
եր ենք բոլորս՝ ինկած օ-
ր Հողմերու բերանը: Ե-
յց Հիմա ունինք հզօր
րենիք մը, եւ ան է, որ
նման է մեր մանուկնե-
մեր երիտասարդները
տողովորդին գերիւր վե-
ղարմնելու գործը: Մեր
յոցները կը զգան Հայրե-
նի Հողատուութիւնը՝ հա-
լէն ստանալով դասա-
նը: Մենք կը զգանք այդ
ասարդութիւնը ամէն ան-
ի, որ Հայրենիքէն ար-
տաքիններու ու մտաւորա-
ններ կ'այցելեն մեզի: Կը
խաբինք միայն, որ մեզի
ր երկրէն աշխարհագրա-
նորէն հեռու գտնուողնե-
ա աւելի մեծ ուշադրու-
ն չապրին: Կ'ուզենք, որ
կենդանի կապերը աւելի
տանան: Հայրենիքով,
յն Հայրենիքով մենք
ի կարենանք առաջը
նել մուկութիւն, որ կը ըս-
նայ մեզի ամէն օր ու
ի: Ձաւակը կը մեծցնեն,
յց չես գիտեր, թէ ան ազ-
դ պիտի ծառայէ, թէ օ-
ղուկի մը հետ ամուսնա-
ով պիտի երթայ, ձուլ-
Հայրենիքին շուրջը հա-
խաբուելով՝ ազգովին
քէ է պայքարինք Հայ սե-
րունիներու օտարացման
իմ: Ամէն մէկս Ռուբէն
նրան մը դարձած...»:

տա Ձաքըճեանը, որակաւոր-
ւելու նպատակով տարիներ
առաջ եղել է Հայաստանում,
սովորել երեւանի պարա-
ւեստի ուսումնարանում:
Այս բնոյթի մի պարախումը
էլ կայ Պուէնտո Այրէսում՝
«Գայանէ» անունով, որի
պարուսոյցը՝ Ալիսիա Անդ-
րէասեան Չոլաքեանը, նոյն-
պէս որակաւորուել է երեւա-
նում: Կլանուած նալում էի
պարախումբերին, եւ ինձ թը-
ւում էր, թէ երեւանում եմ:
Այնքան նազելի, այնքան
հայտն էին պարում նրանք:
Եւ մտածում էի, որ ամէն մի
հաղորդակցութիւն մայր եր-
կրի հետ որքան կարեւոր է,
որքան խանդավառող: Եւ
այն, որ ուրուկուահայու-
թիւնը մեծ մասամբ կապ-
ւած է Հայաստանի հետ եւ
հպարտ նրանով, զգում ես
թեկուզ եւ այն փաստով, որ
նրան հաջողուել է Մոնթէվի-
տէոյի ամենակենդրոնա-
կան փողոցներէջ մէկը ան-
ւանել տալ Հայկական փո-
ղոց, որը գնում բացւում է
Հայկական հրապարակի վը-
րայ: Յուզիչ էր նաեւ մեր
նուիրական «Արմենիա»-ին
հանդիպել մեր այցելած այլ
բաղաւթներում: Պուէնտո Այ-
րէսում, Ամենայն Հայոց
Կաթողիկոս Վազգէն Առաջի-
նի այցելութեան օրերին,
բաղաւթի փողոցներէջ մէկը
անուանուել է Արմենիա, իսկ
Պրագիլիայի Սան Փաւլօ քա-
ղաքում մեթոդի «Արմենիա»
հրապարակ հանող կայարա-
նը վերջերս նոյնպէս կոչուել
է «Արմենիա»:

— Ձեր ուղեւորութեան
երկրորդ հանգրուանը Պրա-
գիլիան էր: Այս երկրի հայ
գաղթօջայտում, եթէ չենք սը-
խալում, քիչ թուով հայրե-
նի պատուիրակութիւններ են
եղել: Ձեր երկրորդն էր:
Յաւաք, այդ, չնայած մօտ
քսան հազար Հայութիւն կայ
Պրագիլիայում: Այդ թիւը
գնալով աւելանում է, քանի
որ Մերձավոր Արեւելքի եր-
կրներէջ գալիս այստեղ են
հաստատուում բազմաթիւ նո-
րաբնակներ:

Պրագիլիայում մենք հիւրն
էինք Հայկական Բարեգոր-
ծական Ընդհանուր Միու-
թեան Պրագիլիայի մասնա-
ճիւղի, որի ատենապետն է
Ջաւէն Տէր Յարութիւնեանը, որ
Ուրախալի է հաստատել, որ
Հայկական Բարեգործական
Հայկական Միութիւնը վեր-
էն տասնամեակում սկսել է
շին ուշադրութիւն ընծա-
ւումը ուշադրութիւն ընծա-
յն պրագիլահայ գաղութին:
1980 թուականին Սան Փաւ-
լօյում սկսել է կառուցուել

մերողը մի մշակութային
համալիր՝ Բարեգործականի
կեդրոն, երիտասարդական
կեդրոն, մարզադաշտ, լող-
աւազան, դպրոց: Սրա նպա-
տակն է, անշուշտ, Հայ երի-
տասարդութեան համար ըս-
տեղծել արդիական հաւաքա-
տեղիներ, որպէսզի նրանք
ձեռքադաստուելով օտար մի-
ջավայրի հրապոյրներէջ,
այցելեն Հայկական այս կեդ-
րոնատեղիները, ճանաչեն
հանդիսանում նաեւ, որ Հայ
աղջիկներն ու տղաները մը-
տերմանան եւ հայկական ըն-
տանիքներ կազմեն: Ինչպէս
ցոյց են տալիս վիճակագրու-
թիւնները, վերջին տասնամե-
ակներում, ցաւօք, բար-
բացել է խառնամուսնու-
թիւնների կորագիծը:

Դպրոցն արդէն գործում է,
ներկայումս ունի միայն
մանկապարտէզի բաժին եւ
նախակրթարանի ցածր դա-
սարաններ: Բայց, հետզ-
հետէ, ամէն նարի մէկ դա-
սարանի յաւելումով, այն
դառնալու է լրիւ միջնակարգ
վարժարան: Դպրոցի նստօրէ-
նուհին է մի շատ համակրե-
լի, պատրաստուած Հայուհի-
տիկին՝ Նալպատեանը, որ
մեծ հաւաք ունի դպրոցի
ապագայի նկատմամբ: Սան
Փաւլոյում կայ եւս մի հայ-
կական ազգային վարժա-
րան՝ «Դուրեան»ը, որը
գտնուել է եկեղեցուն կից եւ
նշել է իր հիմնադրութիւն
խնամակալը: Սան Փաւլո-
յում շատ գործուն են Մարա-
լի, Հաճընի, Այնթապի Հայ-
րենակցական միութիւննե-
րը, որոնք նոյնպէս ունեն ի-
րենց կեդրոնատեղիները:

(Շար. 2)

Սփիւռքահայութեան Հետ Մշակ. Կապի Կոմիտէի Երկրորդ Խորհրդաժողովը՝ Ամենայն Հայոց Հայրապետի Ներկայութեամբ

Երեւանի Ժուռնալիստի
Տանը տեղի ունեցաւ Սփիւռ-
քահայութեան Հետ Մշակու-
թային Կապի Կոմիտէի երկ-
րորդ խորհրդաժողովը:

«Հայրենիք»-սփիւռք մշա-
կութային կապի զարգաց-
ման հեռանկարները՝ գեկու-
ցումով հանդէս եկաւ Կոմի-
տէի նախագահ Կարէն Դաւ-
թբեանը:

Մտքերի փոխանակու-
թեանը մասնակցեցին Հա-
յաստանի Գրողների Միու-
թեան վարչութեան քարտու-
ղար Նորայր Աղալեանը,
«Հայրենիք» Ձայն» շաբա-
թաթերթի գլխավոր խմբագիր
Լեւոն Ձաքարեանը, Արտա-
սահմանեան Երկրների Հե-
րարեկամութեան եւ Մշա-
կութային Կապի Հայկական
Ընկերութեան նախագահու-
թեան նախագահ Նորա Յա-
կոբեանը, Հայկական ՍՍՀ
Գիտութիւնների Ակադե-
միայի սփիւռքահայ հա-
մայնքների պատմութեան եւ
մշակոյթի բաժնի լաւագ գի-
տաշխատող Զոհրապ Ասա-
բեանը, Երեւանի Պետական
Համալսարանի արտասահ-
մանեան քաղաքացիների նա-
խապատրաստական բաժնի
տեսուչ Արամ Մարտիրոս-
եանը եւ ուրիշներ: Խորհ-
րաժողովում ելոյթ ունեցաւ
Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս
Վազգէն Առաջինը:

Զեկուցող եւ ելոյթ ունե-
ցողները նշեցին, որ կոմի-

տէի հիմնադիր խորհրդաժո-
ղովից անցած 22 տարիների
ընթացքում նոր թովանդա-
կութիւն, նոր իմաստ ստա-
ցան Հայրենիք-սփիւռք կա-
պերը, որոնք ընդգրկում են
ամենատարբեր ոլորտները՝
մշակութային, հասարակա-
կան, կրթական, երիտասար-
դական եւ այլն:

Խորհ. Հայաստանի մը-
շակոյթի գործիչների տաս-
նեակ խմբեր են մեկնել
գաղթօջայտներ, հետաքրքր
հանդիպումներ ունեցել Հա-
մայնքների ներկայացուցիչ-
ների հետ: Ամէն տարի Հայ-
րենիք են գալիս սփիւռքա-
հայ կրթօճայտներում դասա-
ւանդող ուսուցիչներ, որոնք
կատարելագործում են ման-
կավարժական դասընթացնե-
րում: Սփիւռքի երիտասար-
դութեան պատուիրակները,
պատանիներն ու աղջիկները
ամրան իրենց հանգիստն
անց են կացնում Հայրենի-
քում, չլիւում հասակակից-
ների հետ:

Նշուեց, որ կիմիտէն աւե-
լի մեծ ուշադրութիւն է
դարձնելու սփիւռքում տեղի
ունեցող երեւոյթներին, ար-
ձագանգելու է այնտեղ կա-
տարուող քաղաքական, հա-
սարակական, կրթական, մը-
շակութային եւ այլ իրադար-
ձութիւններին ու միջոցա-

(Շար. 12-րդ. էջ)

Calzados

LUCERNA

Carteras

Damas y niños

Federico Lacroze 2500. Cap.

T.E.: 771-7346

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucuman 1438 - Piso 7º

Tel. 40-68097, 7112/49-7049

ԵՆՔԱՅԱՆՈՒՄԻՆ...

Իրաւանց Յանձնախումբ

Գրեց Յակոբ Սարգսեան

13 Փետրուար... Կէսօրէ ետք, ըստ պաշտօնական, եւ աւանդական սովորութեանց, Ենթաշնորհախումբի նախագահ՝ Տի. Տաշէի հասկերէն ընթացքի խօսքէն ետք՝ քննադատական եւ դատաւարական խօսքերու տարաքի մը կը տեղադրուէր Ենթաշնորհախումբի աշխատանքներուն եւ գործունէութեան երեսնակէն շուրջ: Իրաւանց Յանձնախումբի զանազան պատուիրակներէ: Բազմապիսի մեծակատարողներէն մէկէն տիրապետող ծայրը պիտի ըլլար: Ան կը տիրապետէր Ենթաշնորհախումբին դէմ արձակուած իր սուր քննադատութիւններով եւ կը զատորոշուէր ուրիշներէն իր եզակիօրէն զորով շնորհով: Յանձնախումբի քննադատներ, միշտ չակահայ, ներկայ յիս՝ Իրաւանց Յանձնախումբի իրաւական անդամ, անցեալից՝ Ենթաշնորհախումբի ժողովի մասնակից մասնագետ անդամ՝ Մարգ Գուտի կը խորհէր թէ Ենթաշնորհախումբը ստուգապէս իր իրաւաւորութիւններու սահմանէն դուրս ելած է: Անհրաժեշտ էր, որ Իրաւանց Յանձնախումբին գործունէութիւնը պակասէր: Ենթաշնորհախումբը անցնելու էր իր այս կամ այն հարցին շուրջ՝ ուսումնասիրութիւնները եւ պատկերներու էր թաղաքական շարժումներն ու դիրքը ու զուգահեռը:

Ենթաշնորհախումբը ոչ զատական ամբողջ էր, ոչ ալ չեղինակուող ակադեմիա: Վերջապէս Իրաւանց Յանձնախումբը ազդու կերպով զօրացնելու էր չակագործներ Ենթաշնորհախումբին անդամներու վրայ:

Աստորուարող պատուիրակը կը խորհէր թէ Ենթաշնորհախումբը շատ քաղաքականացած էր եւ անհրաժեշտ էր որ այդ ձգտումը անյայտաբեր փոփոխութեան ենթարկուէր: 14 Փետրուար... առաւելեալ նիստին ձախուէր, Արեւմտեան Գերմանիան եւ ոչ կառավարական կազմակերպութիւն մը զնախատեսքի խօսքեր կ'ուղղէր Ենթաշնորհախումբին աշխատանքներուն: 14 Փետրուարի կէսօրէ ետք զնախատեսքի խօսքերը կը մեղմանայ, կ'անհետան: Մ. Նահանգներու պատուիրակը հանդէպ կուգայ յարձակողական շնորհով մը եւ կը ձգտէր ուղղափառել Ենթաշնորհախումբին իրաւաստութիւնները: Ենթաշնորհախումբին աշխատանքները սահմանափակուելու էին փոքրամասնութեանց եւ խորհրդակցութեան հարցերով (ոչ մէկ կատարողութիւն գեղարարութեան վերաբերեալ) թէ Ենթաշնորհախումբին դերն ու գործունէութեան զաւարտ սահմանը:

Եւրոն էր Իրաւանց Յանձնախումբին կողմէ:

Այսուհետեւ ոչ մէկ ակնարկութիւն Ենթաշնորհախումբին կողմէ, ոչ մէկ որոշում, ոչ մէկ եղբայրացութիւն ընդդէմ ՄԱԿ-ի անդամ որեւէ երկրի:

Միացեալ Նահանգներու պատուիրակը յուսով էր, թէ Ենթաշնորհախումբին անհրաժեշտ կը հասկնային իրենց դերն ու պարտականութիւնը, այլապէս խնդրող առարկայ պիտի դառնար անոնց նպատակն ու գործունէութիւնը:

Վերջորեալ Ամերիկեան տեսակետին համաձայն չէր Ձիւստաստի պատուիրակը: Ամերիկեան կողմէ կը կանգնէր Ենթաշնորհախումբին աշխատանքներուն եւ կ'ուղղէր պատուիրակը անոր գործունէութիւնը, յատկապէս անոր համար որ Ենթաշնորհախումբին աշխատանքները ներգրաւած էին Պաշտօնի մէջ եւ Աֆրիկայի տեսակետէն հարցերը: Միւս կողմէ Պետրուարի պատուիրակը կը զգուշանար Ենթաշնորհախումբին աշխատանքը եւ երբեք չէր կասկածէր Ենթաշնորհախումբին կողմէ առաջ տարուող աշխատանքին անհրաժեշտութեան: Միայն թէ մեծաւորապէս անհրաժեշտ էր Ենթաշնորհախումբին ունենալ, եւ ըստ անոնց, Ենթաշնորհախումբին պարտականութիւնը կը կայանար ընկերային եւ քաղաքական կազմութեանց քննարկման, ուսումնասիրման եւ զանոնք Իրաւանց Յանձնախումբին փոխանցելու մէջ: Անհրաժեշտ էր պատուիրակը անհրաժեշտ արդիւնքները Ենթաշնորհախումբին Ենթաշնորհախումբին գործունէութիւնը: Այնքան անոր դերը կը ընդունէր որպէս համակարգող: Գնատար կը շնորհէր անոր անկասկածելի: Ճիշդ փնտրելու պատուիրակը (Մարգի տիրապետութեան շրջանին) կ'ուղղէր ընդդէմ թէ իր երկրորդ կը յարգէր մարդկային իրաւունքները: Մի քանի օր ետք, երբ Գորագործ Ազգային ժողովը կ'անդէմ երկրի ղեկը, նոյն պատուիրակը կարեւոր յայտարարութիւն մը ունէր կատարելու: Կատարելով իր... «Բռնապետը (Մարգ) մեկնած էր եւ Մարդկային Իրաւունքները վերահաստատուած էին իր երկրին մէջ:

Պատուիրակներուն դէմքէն հեղեմաբան ժպիտը կը փառատի երբ Նորվեգիոյ պատուիրակը կը հաստատէ թէ Ենթաշնորհախումբը ոչ միայն ուսումնասիրութիւններ կը պատրաստէ այլ նաեւ ուղղափառ կը հրապարակուէր Իրաւանց Յանձնախումբը, երբ մարդկային իրաւունքները բռնաբարութիւն ՄԱԿ-ի անհրաժեշտ էր երկրի մէջ, մասնաւորապէս Ենթաշնորհախումբին կողմէ:

Նախագահական օգնութիւն կ'ընծայէ Յանձնախումբին եւ կ'ամբողջացնէ անոր առաքելութիւնը:

Ամբողջացում կամ ոչ... Ենթաշնորհախումբին ունէր իրենց անունով թանկութիւն, տեղութիւն չունեցող անհատ հայեր ալ կրնան հանդէպ գալ թանկութիւն չունեցող: Լոս Անճելէսի անգլիախոս թերթի հայ խմբագիր՝ Յ. Սատուեան, «Նախարարի կողմէ կազմակերպութեան» անունով 4 վայրկեան տեւող կարճ ելոյթով մը քաղաքական կողմնակի նպատակներ հետապնդող եւ հակահայրենասիրական համազարկ մը բացաւ... ալ թեւեւ, չընկալելով բոլոր երեւակային արդեւորները եւ պահանջները որ Ուիթթերի տեղեկագիրը ընդունելու էր ամբողջութեամբ: Ան հակահայրենասիրական ՄԱԿ-ի վերջին նիստին (Նիւ Եորք) Պետրուարի մը Լեւոնտիսի կողմէ բանաձեւուած եւ որդեգրուած առաջարկներու տուած Իրաւանց Յանձնախումբը ՄԱԿ-ի Ընդհանուր Ժողովին յղելու էր ցեղասպանութեան համաձայնագրին գործադրութեան վերաբերեալ իր նկատողութիւններն ու առաջարկները: Խ. Միւրֆան եւ Լեւոնտիսի կողմէն էր անհրաժեշտ զանգուշանալ ՄԱԿ-ի կողմէ 1948 թուին որդեգրուած ցեղասպանութեան համաձայնագիրը, իսկ հայը հետամուտ էր դրանքուրիւ իր պատկանած կազմակերպութեան հաստատական հանգր: «Նախարարի կողմէ կազմակերպութիւնը» կ'ընկալէ չի ունի Ենթաշնորհախումբին մասին Իրաւանց Յանձնախումբին հանդէպ, երբ յարկը խոստովանելու (Հարաւ Ամերիկեան հողին) 5 վայրկեան տեւող ելոյթով մը, ի հակադրութիւն հայուն հակահայրենասիրական ճակատ մը բացաւ... ծախսելու:

Ներկաները հաստատեցին ելոյթներուն երկուսութիւնը, բայց չհասկցան շարժառիթը:

ՅԱՐ. 2
Ժընեւ

(Ծար. 11-րդ. էջէն)

Սփիւռքահայութեան Հետ...

ուսմանը: Բարեփոխուելու է սփիւռք առաքելող դասագրքերի բովանդակութիւնը, բարելաւուելու կոմիտէի կողմից հրատարակուող պարբերական մամուլի նիւթերի, Երեւանի ուստիոյ սփիւռքի համար տրուող հաղորդումների մակարդակը:

Աշխարհով մէկ սփռուած հայութեան ապագան համայնքային երիտասարդութիւնն է: Նրա արժանաւոր ներկայացուցիչը կ'ընտրուի են տառնում Մայր Հայրենիքի բարձրագոյն ուսումնական հաստատութիւններում: Նրանք աշխուժորդ են մասնակցում են հանրապետութեան ուսանողների եւ երիտասարդութեան կենտրոն: Անհրաժեշտ է, նշում էին ելոյթ ունեցողները, որ ուսումնական տեղեւոյ յետոյ նրանք գործեն հայրենիքի կապերի զարգացման օգտին, չխզեն կապերը հարազատ կրթմանների հետ:

Մի քանի տարի առաջ Գիտութիւնների Ազգային կազմում ստեղծուեց բաժին:

որը զբաղւում է սփիւռքահայ համայնքների պատմութեան եւ մշակութի հետազոտմամբ: Գիտականներից բաժնի պատմութեան խոր եւ լայն վերլուծութիւններ սփիւռքահայ համայնքական-քաղաքական մտքի զարգացման, մամուլի պատմութեան հարցերի շուրջ:

Տեղի ունեցաւ Սփիւռքահայութեան Հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէի լիակատար նիստը, որը ընդունեց Նախագահութիւն: Սփիւռքահայութեան Հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէի նախագահ ընտրուեց Կարէն Դաւթեանը, նախագահի տեղակալներ՝ Անդրանիկ Մարտիրոսեանը, Սպարտակ Բաղդասարեանը, Կարէն Միքայէլեանը: Հայրենիքի Ձայն» շարժառիթի գլխավոր խմբագիր հաստատուեց Լեւոն Չաքարեանը, Վերջին տական Հայաստան» հանդէսի գլխավոր խմբագիր՝ Վահագն Դաւթեանը:

(Երեւան, 2 Ապրիլի) (ԱՄՍԵՓԵՍ)

U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.

COMISION DE DAMAS

Asamblea General Ordinaria

20 de mayo, 15.00 hs.

CLASES DE ARMENIO

todos los sábados

de 17.00 a 19.00 hs.

¿Sabe Ud. cuál es la mejor noche de la semana?

EL VIERNES

en el restaurante de comidas armenias de la U.G.A.B.

Los exquisitos "meze",

el infaltable "shish-kebab"

y una fantástica mesa de postres

Colaboran alumnos y padres del Colegio Secundario

"Doris Tchinosian"

del Instituto "Marie Manogian"

Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales

hemos hecho más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD

BME. MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

Nor Marash

"Madagh"

Domingo 4 de mayo

en Armenia 1242

"Nor Marash"

Սեպտեմբեր

4. Լիբանանի Հայաշատ քաղաքներէն Ջահլէի մէջ ռումբերու հետեանքով մարդկային եւ նիւթական ծանր կորուստներ կը կրէ տեղւոյն համայնքը:
4. Հալեքը կուսակցութեան հաղորդագրութիւնը կը մատնէր այն խոռոչը, որ ունին թրքական ղեկավարող շրջանակները: Հայկական Հարցը իբրեւ թէ էվրէնի օրակարգէն դուրս հանուած է», կը յայտնէր հաղորդագրութիւնը, որ կը հաստատէր թէ «Հայկական Հարցին մէջ կը տեսնուին կարգ մը զարգացումներ, որոնք Թուրքիոյ Հոդային ամբողջականութեան վնասելու հանգամանքը ունին»:
5. Արժանթինահայեր Պուէնոս Այրէսի մէջ պատուեցին Հայ Դատի պաշտպան Լէանտոր Տեափրին, ժընեւի ՄԱԿ-ի Մարդկային Դրանաց Ենթախանձնախումբի Ժողովին ընթացքին իր հայանպաստ կեցուածքին եւ վճռական ելոյթին համար:
6. Պէյրութի Վահան Թէքեան Վարժարանի ի նպաստ, Լոս Անճելըսի մէջ կազմակերպուեցաւ նուիրահաւաք: Խօսք առին ընկերներ Ալպիւ Ուոլեսեան, Գէորգ Մանտոսեան եւ տնօրէն Ընկ. Երուանդ Պապայեան:
- 7-8. Յալոբազկան 13րդ տարին ըլլալով Նիւ Եորքի մէջ կազմակերպուեցաւ «Մէկ աշխարհ Փառասօն»ը նախաձեռնութեամբ Ամերիկայի Հայոց Առաջնորդարանի:
8. Հալէպի պատմական բերդին մէջ ելոյթ ունեցաւ Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան պարախումբը:
10. Ռուսներէն ժայռաքաղաք Պուրէշի մէջ կը մահանայ աշխարհահռչակ ծաղրանկարիչ Նաչիւի - Չիկ - Տամատեան: Ան կ'ապրէր Բոստանց:
11. Լոս Անճելըսէն Ընկ. Փորոֆ. Աւետիս Մանեան մասնակցեցաւ Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիայի Արեւստի նուիրուած չորրորդ միջազգային սիմփոզիումին:
14. Նշուեցաւ Թէքեան Մշակութային Միութեան Լոնտոնի մասնաճիւղի 10րդ տարեդարձը, ուր ելոյթ ունեցաւ Միութեան «Արարած» պարախումբը:
14. Նիւ Ճըրճիի մէջ ի նպաստ չըջնաի հայկական վարժարաններու եղած տօնահանդէսին մենահամերգ կ'ունենայ ֆրանսահայ երգիչ Շարլ Ազնաւուր:
15. Տուրքիա Զօհրապ-Լիպանուս մէկ միլիոն տղար կը նուիրէ Ամերիկայի Հայոց Առաջնորդարանին: Սեօ զբրահէտին ղուտորը կ'ապրէ Նիւ Եորք:
15. Վիեննայի մէջ Է.Բ.Ը.Մ.-ի մասնաճիւղը տօնեց իր հիմնադրութեան 25ամեակն եւ նախազգին 30ամեակը: Պրն. Ալեք Մանուկեան անձամբ ներկայ գտնուեցաւ հանդիսութեան՝ չբախուժքով մը:
15. Ուոթերթոնի մէջ ընդունելութիւն մը կազմակերպուեցաւ ի պատիւ ընկեր Երուանդ Պապայեանի: Խօսք առաւ Տոքթ. Զարեհ Տեմիրճեան:
18. Հարվորտի մէջ սկսաւ գիշերային դասընթացը մը նըվիրուած հայկական ցեղասպանութեան: Դասընթացը դասաւանդել սկսաւ Մերձաւոր Արեւելքի լեզուներու եւ քաղաքակրթութեան բաժանմունքի դասախօս՝ Տոքթ. Գէորգ Պարտազեան:
- 20-21. Մոնթրէալի մէջ ՌԱԿ-ը ունեցաւ Ամերիկայի Արեւելեան ափի ու Գանատայի իր շրջանակին 65-րդ տարեկան Պատգամաւորական Ժողովը, որ չորրորդ տարեշրջանի համար ըլլալով առեւտրային վերընտրեց Մոնթրէալէն ընկեր Արթօ Պատմաճեանը:
24. Պրն. Արշակ Տիգրանեան Լոս Անճելըսէն երեւան մեկնելով արժէքաւոր հայկական ձեռագիրներ յանձնեց հայրենիքին:
28. Սետը Պրուքի մէջ Գրիգոր Սաթմանյանի բնադրութեամբ ներկայացուեցաւ «Կողոպտու կէս գիշերին» ներկայացումը:
28. Արամ Խաչատուրեանի կիսանդրին զետեղուեցաւ Մարտիկի Երաժշտանոցի մէջ:
- 29-30. Սուրբ Էմիլիանի մէջ փառալուք կերպով նշուեցաւ Վազգէն Առաջինի զահակալութեան 30-ամեակը: Արտասահմանէն մեծ թիւով հայեր ներկայ գտնուեցան հանդիսութիւններուն:

Դեպի Ադրիւրը Լոյսին

Գրեց Մարիլիզա Տիչչէքենեան

Օր. Մարիլիզա Տիչչէքենեան

Սառ Փաւլոյի Ազգ. Դուրեան վարժարանը աւարտել եւ ապա տեղւոյն Համալսարանի տնտեսագիտութեան բաժնէն վկայուելէ ետք, բընականաբար պիտի մտածէի աշխատանք մը գտնել ու տեղ մը ապահովել կեանքի ասպարէզին մէջ:

Բայց... չկրցայ, չէի կըրնար, որովհետեւ անբացատրելի ոյժ մը գիտ կը երաւիր ուրիշ կոչում: Ցեղիս ձայնն էր, ժողովուրդիս պատգամը՝ հայօրէն ապրիր ու ապրեցուր: Մանկութենէ ի վեր կուտակուած հայրենասիրութիւնը մարմին կ'առնէր ու գիտ կը կանչէր դէպի ադրիւրը լոյսին:

Չուզեցի մերժել, չէի կըրնար մերժել:

1984 թուականին էր, եամբայ ինչպէս Հայաստան, դէպի ադրիւրը լոյսին, եւ ինձի նախնայալ, ժողովուրդս նախնայալ, տարիներու ընթացքին լսածս, երազածս յօշափելու:

Դացի, տեսայ ու վայելեցի:

Տեսայ ժողովուրդիս երակայական յառաջդիմութիւնը, երազի երկիր Հայաստանը, տեսայ այդ հոյակապ ժողովուրդը, իր ազգային տոնիկի սովորութիւններով ու անճշտութիւններով, տեսայ հիւրասիրութիւնը ես յուն:

Երեսնամի Պետական Համալսարանի ուսանող եմ արդէն: Վայելեցի Հայոց Պատմութեան դասընթացները, անգղերական դասախօսները մանաւանդ, որոնք անաչառօրէն կը ներկայացնեն մեր հերոսական անցեալը, մեր ազատագրական պայքարի հոյակապ էջերը: Չկան մեղմամտութիւններ, չկան կաշկանդումներ, կայ միայն դասախօս-ուսանող փոխադարձ գոյգոյրումը՝ համըղէպ հերոսին, անոր կատարած գործին: Միշտ գիտականօրէն, գիտական ամուր հիմքի վրայ:

Մտաւորապէս 900 սփիւռփախ ուսանողներու շարքին, ես ալ գզգզի հողին ոյժը, հողին օրհնաբեր ազոնցութիւնը՝ տնայեղի մեր՝ սփիւռփախներու հողազուրկ ու օրըստօր դէպի ձուլում գաղտը վիճակը, բայց անմիջապէս ոգեւորեցայ հայրենի ժողովուրդով, անոր հիմնադիր վերածնունդով, ազգային տօնախմբումներով ու ազգագրական երգի մար վերազարթումով: Ազգային գիտակցութիւնը յստակօրէն կ'երեւի գրեթէ մամն մարդի մէջ, սկսած ժողովուրդին անօրեայ կեանքէն մինչեւ եկեղեցիի նկատմամբ անող հետա-

բերութիւնը, մկրտութիւններու ու եկեղեցական պարտի օրէ օր աւելումը, տակաւն բուն հետաքրքրութիւնը սփիւռփախ պատմութիւնը ուսումնասիրելու:

Հայաստանի մէջ գզգզի հայ ըլլալու իմաստն ու արժէքը, ստրկեցայ մեր պատմութիւնը, մեր անփոխարինելի լեզուն, մեր դաւաճող մշակույթն ու գրականութիւնը, որով միայն ու միայն հպարտ պէտք է ըլլանք, յատկապէս այս երկրներուն մէջ:

Վերադարձած եմ հիմա լոյսի ադրիւրէն՝ լոյս տալու իմ սերնդակիցներուն, կ'ուզեմ իմ ամբողջ կարողութիւններս ու գիտելիքներս ի սպաս դնել հայապահպանման սրբազան գործին: Վստահ եմ, թէ հայապահպանումը մնալ տունէն ու ընտանիքէն կը սկսի, ապա մեր

վարժարաններէն ու ակումբներէն, որոնք կը լրացնեն ընտանիքին կատարած գործը:

Համայնքով, զարկ տալ երիտասարդներու ազգային դաստիարակութեան, ոգեւորելու ու հպարտեցնելու մեր ժողովուրդ Հայաստանով, անկէ ստանալ աշխուհիւն, ահա՛ մեր ընկիւնը:

Առիթն օգտուելով, իմ շնորհակալութիւններս կը յայտնեմ Հայրենիքին, սիրելի դասախօսներուն, Սփիւռփախութեան հետ Մշակ. Կապի Կոմիտէին, բոլոր անոնց, որոնք իմ ուսումնառութիւնս կարելի դարձուցին:

Մեր աչքերը սեւեռեմք Հայաստանին, մեր լոյսի ադրիւրին:

Պուէնոս Այրէս, 16 Ապրիլ 1986

Colegio Mekhitarista

USTED CONOCE NUESTRO PROBLEMA

Ayúdenos a resolverlo

La Congregación Mekhitarista de Venecia se encuentra ante la inminencia de un acontecimiento indeseado.

La permanencia de nuestro orgullo de armenios y la continuidad de una cultura milenaria dependen de la sensibilidad que siempre pusimos de manifiesto, ante situaciones extremas, como las que nos ocupa.

Es cierto, pagar el acuerdo a que se arribara, de US\$ 5.000.000 (dólares cinco millones) parece inalcanzable, pero más difícil será recuperar lo que tanto esfuerzo demandó a tantas generaciones de connacionales.

Su apoyo material y el reconocimiento espiritual serán ambos, bienvenidos.

COMISION DE PADRES

Virrey del Pilno 3511. Cap. T.E.: 552-3690/9678

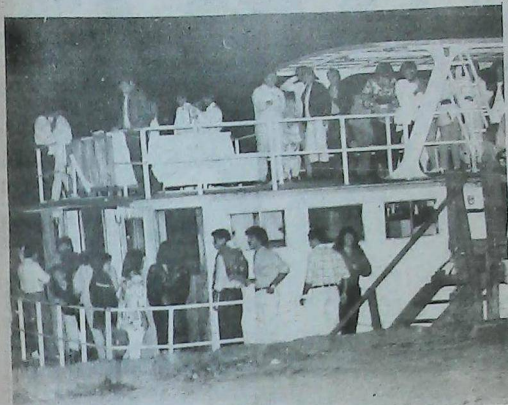
Remises
Sepelios
Traslados

CORALLO, CUFARO Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y filiales. sin cargo

Av. Córdoba 4902 T.E.: 773-2800/772-3288

Exitosa reunión de los jóvenes de Marash

Con gran éxito, el sábado 5 de abril ppdo., la Subcomisión de Jóvenes de Nor Marash realizó un baile en el Catamarán VII, boite, que navegó por las aguas del Tigre.

Los integrantes de la Subcomisión agradecen la presencia de los concurrentes y se excusan ante aquellos que, debido a la capacidad limitada de la nave, no pudieron contar con su entrada.

**

POLLO A LA CREMA

(para 6 personas)

INGREDIENTES:

1 pollo de dos kilos,
1 copita de coñac,
1 vaso de vino blanco seco,
200 grs. de champiñones,
100 grs. de manteca,
250 grs. de crema de leche,
sal, pimienta,
1 cdita. de harina,
costrones fritos,
arroz blanco o legumbres
salteadas.

PREPARACION:

Salpimentar el pollo por dentro y por fuera.

Calentar 70 grs. de manteca en una cacerola para horno o enlozada. Saltear el pollo en la mateca y dorarlo en forma pareja.

Bañarlo con el coñac y encenderlo.

Agregar el vino blanco y

seguir con la cocción suavemente, durante cuarenta y cinco minutos o hasta que esté a punto. (Si es necesario, agregar más vino).

Mientras tanto, saltear los champiñones en la manteca restante. Salpimentarlos y colocarlos en la cacerola.

A último momento agregar la crema de leche mezclada con la harina y dejar cinco minutos más sobre calor muy suave.

Acomodar el pollo en la fuente.

Bañarlo con la salsa y disponer costrones fritos a su alrededor.

Echar perejil picado por encima y acompañar, si es de su agrado, con arroz blanco o legumbres salteadas.

¡Bon apetit!

Ana Maria Ekmekdjian de Vallega

L'EPOQUE

Regalos

Regalos empresarios
Listas de casamientos

Vuelta de Obligado 1974
Tel. 781-6214

1428 Capital Federal
Bs. As. - Argentina

Y.K.K. Cierres para: Camperas - Pantalones -
Pullos - Vestidos - Fundas - Carpas -
Pullos - Botas - Tapados - etc.
En todos los colores y en todas las medidas.

Super Once
El distribuidor más importante en cierres.

En sus dos locales: LAVALLE 2378 - Tel. 47-8828
LAVALLE 2521 - Tel. 47-5086 - (1052) Bs. As.

AMPLIO
SURTIDO EN

Hombros
Punillas
Festones
Elásticos
Cordones
Galones
Cintas

Dr. Dante Giampaolo

Contador Público (U.B.A.)

Impuestos-estados contables-costos-sistemas

España 275. 2° P. ofic. 9. Avellaneda. Bs. As.

T.E.: 942-4054/9558 y 201-6781

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571

Scalabrini Ortiz (ex Cánning) 1317

Restaurante Arabe

Adonis

Abierto todos los días: almuerzo y cena

Atendido por sus mismos dueños

DESPEDIDAS Y BANQUETES

San Juan 4056

T.E.: 921-3213

Periódico Armenio

"SARDARABAD"

de la

ASOCIACION CULTURAL

TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnsl. Nroto Vega 4779
1414-CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520

Horario de atención: Lun. a vie.
de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Correspondencia, recepción de
aviso y suscripciones en
BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coringui 181 Ap. 84
Lap. 00579-SAN PABLO
T.E.: 812-4931

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Benito Blanco 675. Ap. 201
T.E.: 76-3114 MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourian
Cameca 146
5.000-CORDOBA
T.E.: 51-4893

**EL PROFESIONAL LOS RECETA
BARTAMIAN LOS DISEÑA
SU HIJO LOS PREFIERE
LINEA PIE/RECTOR
DE ORTOPEDIA
BARTAMIAN**

Calzado
Correctivo

Calzado
Deportivo

CALZADO CORRECTIVO
A PRUEBA
DE CHICOS
CALIDAD Y
DISEÑO

PLANTILLAS
CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian
también las pone
a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales.
Consulta con su Obra Social sobre otros beneficios.

Bartamian

Av. Beigrano 1699 Tel. 45-5413 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4835 La Plata